

بسم الله الرحمن الرحيم

هرچه بگندد نمکش می‌زند

وای از آن روزی که بگندد نمک

هرچه بگندد نمکش می‌زند وای به روزی که بگندد نمک

(ترجمه)

همه ما می‌دانیم که در این روزها عادی زندگی نمی‌کنیم. چگونه می‌توانیم عادی زندگی کنیم؛ در حالی که با چشم‌های خود واقعیت زندگی مسلمانان را در گوشه و کنار زمین مشاهده می‌کنیم! آنچه باعث می‌شود متحمل چنین دردی شویم، وضعیت ناخوشایندی است که امت بزرگ اسلامی در آن به سر می‌برد؛ امتی که الله متعال آن را امت گزیده‌ای خوانده که برای مردم (بشر) بیرون شده. کسی بیشترین درد را متحمل می‌شود که وضعیت گذشته و وضعیت کنونی امت را بشناسد و بیشترین درد را کسی دارد که تفاوت ویژگی این امت در نصوص قرآن و حقیقتی را که در آن به سر می‌بریم، درک می‌کند.

توضیح وضعیت امت بر هر مسلمانی آسان است، اما بیشتر افراد نمی‌توانند تشخیص دهند که چه عاملی باعث شده به چنین وضعیتی دچار شویم. این ناتوانی از لابلای پاسخ‌هایی که به این سوال مردم داده می‌شود، آشکار می‌گردد: چرا وضعیت مان این گونه است؟

چنانچه برخی می‌گویند؛ دلیل آن نبود دوستی و محبت در میان مان است و برخی می‌گویند، ما لیاقت بهتر از این را نداریم. عده‌ای مشکلاتی را که با آن روبرو هستیم، بخاطر گسستگی اخلاقی در جامعه می‌دانند. لذا لیست پاسخ‌های دلیل از دست رفتن زندگی با عزت این امت بزرگ، طولانی می‌شود.

الله سبحانه و تعالی در چنین وضعیتی ما را رهنمایی نموده که به علما و طالب العلم‌ها مراجعه نماییم تا دلیل این وضعیت ناخوشایند را برای مان بیان نمایند. الله متعال فرموده است:

﴿فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (نحل: ۴۳)

ترجمه: پس اگر نمی‌دانستید از اهل ذکر جویا شوید.

پس ابناء رسولان در این همه بدبختی‌ها کجا هستند؟

با رفتن به نزد علما و طالب العلم‌ها می‌بینیم که تازیانه برداشته، آماده شلاق زدن امت هستند(مگر کسی که الله به او رحم نموده باشد) و هیچ پاسخ و راه‌حلی در نزدشان نیست، جز تقویت چیزی که مردم به گفتن آن عادت دارند، چنانچه می‌گویند؛ وضعیت شرارت‌باری که امت در آن به سر می‌برد، بخاطر عدم همدیگرپذیری و نبود اخلاق حمیده، و از این قبیل جواب‌هایی که هیچ سود و نفعی ندارند، آن‌ها امت را مسئول این وضعیت می‌دانند و این علتی است که در پشت آن نهفته است. بناء کسی که به نزدشان برود، پاسخ درستی دریافت نمی‌کند؛ چنانچه این سخن بر مصداق آن است: هرچه بگردد نمکش می‌زنند، وای از آن روزی که بگردد نمک.

امروزه علماء چگونه می‌توانند باعث تقویت وضعیت نابسامان امت شوند؛ در حالی که فرموده الله را تلاوت می‌کنند:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (بقره: ۱۷۴)

ترجمه: آنان که پنهان دارند آیاتی از کتاب آسمانی را که الله فرستاده بود و آن را به بهای اندک فروشنند، جز آتش جهنم در شکم نمی‌برند و در قیامت الله با آن‌ها سخن نگوید و (از پلیدی عصیان) پاکشان نگرداند، و هم آنان را در قیامت عذابی دردناک خواهد بود.

آیا این حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم را نخوانده اند:

«مَنْ كَتَمَ عِلْمًا أَلْجَمَهُ اللَّهُ بِلِجَامٍ مِنْ نَارٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؛ کسی که علمی را کتمان کند، الله در روز قیامت با لگامی از آتش آن‌ها را

افسار می‌کند.»

یا این که از کتاب الله فقط مخارج حروف، احکام تلاوت و تجوید و از احادیث پیامبر صلی الله علیه وسلم فقط متن و سند، آن‌ها را مشغول ساخته؟!

ابونعیم در حلیه از ابن عباس از رسول الله صلی الله علیه وسلم روایت نموده که فرمودند:

«صَنَفَانِ مِنَ النَّاسِ إِذَا صَلَحَا صَلَحَ النَّاسُ وَإِذَا فَسَدَ فَسَدَ النَّاسُ: الْعُلَمَاءُ وَالْأُمَرَاءُ؛ دُوْغُرُوهُ مِنْ مَرْدَمِ هَسْتَنْدِ كِه اِغْرَآنْ هَا دَرِيسْتِ شُونْدِ، مَرْدَمِ دَرِيسْتِ مِي شُونْدِ وَ اِغْرَ فَاَسْدِ گَرْدَدِ، مَرْدَمِ فَاَسْدِ گَرْدَدِ؛ عِلْمَا وَ زَمَامِ دَارَانِ.»

این دو گروه از مردم رأس البلاء هستند، چنانچه رسول الله صلی الله علیه وسلم عالمی را که با پادشاهان مراوده می کنند، دزد خطاب نموده که باید از آن برحذر بود. دیلمی در مسند الفردوس از عبی هریره رضی الله عنه روایت نموده رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«إِذَا رَأَيْتَ الْعَالِمَ يَخَالُطُ السُّلْطَانَ مَخَالَطَةً كَثِيرَةً فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَصٌّ؛ وَتَمَّتْ عَالِمٌ رَا دِيدِي كِه زِيَادِ بَا پَادِشَاهِ مَرَاوَدِه دَارِدِ، بَدَانِ كِه اَوْ يَكِ دَزْدِ اَسْت.»

علما بر منبر رسول الله صلی الله علیه وسلم بالا می روند و به مردم چیزهایی می گویند که به وضعیت مردم ارتباط ندارد. از این رو مردم در یک وادی و علماء در وادی دیگر هستند. زمانی که یکی از آن ها درباره عبادات فردی صحبت می کند، بی بدیل و یکه تاز هستند، اما فریضه ای که باید بصورت جمعی به آن پرداخته شود، هیچ ارتباطی به آن ها نمی گیرد؛ از قرآن چیزی را بر می گزینند که باعث آزرده گی زمامداران نشود؛ اما آنچه با قدرت آنان در تضاد باشد، در وجود خود هزار دلیل برای نگفتن آن می یابند!!
درباره این فرموده الله کنفرانس و پژوهش برگزار می کنند:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَدَى فَأَعْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ (بقره: ۲۲۲)

ترجمه: از تو در باره عادت ماهانه [زنان] می پرسند؛ بگو آن رنجی است؛ پس هنگام عادت ماهانه از [آمیزش با] زنان کناره گیری کنید و به آنان نزدیک نشوید تا پاک شوند؛ پس چون پاک شدند، از همان جا که الله به شما فرمان داده است، با آنان آمیزش کنید.
الله توبه کاران و پاکیزگان را دوست می دارد.

اما در باره این فرموده خداوند:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (نساء: ۶۵)

ترجمه: نه چنین است، قسم به رب تو که اینان (به حقیقت) اهل ایمان نمی شوند؛ مگر آن که در خصومت و نزاع شان تنها تو را حکم کنند و آن گاه به هر حکمی که کنی، اعتراض نداشته، کاملاً (از دل و جان) تسلیم (فرمان تو) باشند.

از کنار آن طوری رد می شوند که گویی هیچ معنایی ندارد.

این فرموده الله را استجاب می کنند:

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْجِعُوا مَعَ الرَّكَعِينَ﴾ (بقره: ۴۳)

ترجمه: و نماز را بر پا دارید، زکات را بدهید و با رکوع کنندگان رکوع کنید.

و از این فرموده الله به کلی اعراض می کنند:

﴿وَأَنْ أَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ (مائده: ۴۹)

ترجمه: و میان آنان به موجب آنچه الله نازل کرده، داوری کن و از هواهایشان پیروی مکن و از آنان برحذر باش، مبادا تو را در بخشی از آنچه الله بر تو نازل کرده به فتنه دراندازند!

تمام این کارها به منظور جلب رضایت ولی نعمت و قدرت مندانی انجام می شود که با آنها آمیخته شده اند. بنابراین، دنیای آنان را آباد می کنند تا آنان آخرتشان را نابودسازند؛ چنانچه حدیث رسول الله بر مصداق است:

«العلماء أمناء الرسل على عباد الله ما لم يخالطوا السلطان فإذا فعلوا ذلك فقد خانوا الرسل فاحذروهم واعتزلوهم؛

عالمان، أمنای پیامبرانند، تا زمانی که با سلطان در نیامیزند؛ پس هرگاه این کار را انجام دادند، به پیامبران خیانت کرده اند، پس از آنها حذر کنید و دوری بجویید.»

آری، با حکام آمیختند و به انبیاء خیانت نمودند؛ پس باید از آنها برحذر بود و دوری جست!

یقیناً سخت ترین چیزی که امت اسلامی پس از برچیده شدن خلافت از زندگی واقعی به آن دچار گردید، علمای درباری هستند که کارهای ظالمان را خوب جلوه می دهند و سد مستحکمی در بین امت و کسانی هستند که اقتدار آن را سلب نموده و از عذابی که مزدوران غرب بر امت تحمیل می کنند خود را کناره کردند. از این رو رسول الله صلی الله علیه وسلم در احادیث فراوانی خطر علمای درباری را بیان نموده اند. ابن عدی، از ابی هریره روایت نموده که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:

أَنَّ فِي جَهَنَّمَ وادياً تستعيز منه جهنم كل يوم سبعين مرة، أعدّه الله للقراء المرائين بأعمالهم، وإن أبغض الخلق إلى الله عالم السلطان؛ در جهنم یک وادی قرار دارد که خود جهنم روزی هفتاد مرتبه از آن به الله پناه می برد و الله متعال آن را برای قاریانی فراهم نموده که در اعمال خود ریا می کنند و مبعوض ترین مردم در نزد الله عالم درباری است.»

ابن ماجه از ابوهریره روایت نموده که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«وإن من أبغض القراء إلى الله تعالى الذين يزورون الأمراء؛ از جمله مبعوض ترین قاریان در نزد الله، کسانی اند که به ملاقات زمامداران می روند.»

در آنها (علمای امروزی) موقف امر به معروف و نهی از منکر و ایستادگی در مقابل بی عدالتی را نمی یابی! با تاسی از علمای ربانی که در راه الله هیچ سرزنش کننده ای آنان را سرزنش نمی کند، حسن بصری یکی از علمای بزرگ است که وقتی حجاج او را دعوت کرد تا قصری را که در شهر واسط ساخته بود، به او نشان دهد، حسن وارد خانه شد و فرمود: "الحمد لله که پادشاهان خود را عزت مند می بینند و ما همه روزه از آنان درس عبرت می گیریم. یکی از آنها قصر می سازد و آن را توصیف می کند، بر تخت می رود

و بر آن تکیه می‌زند و به جای لباس‌ها و سواری‌ها می‌رود و آن را ستایش می‌کند؛ سپس طمع، تخت، آتش و یاران سوء را جمع می‌کند و می‌گوید: مشاهده کنید چه چیزی ساخته‌ام: ما مشاهده نمودیم، ای متکبر، چه اتفاقی افتاد، ای فاسق‌ترین فاسقان! اما اهل آسمان‌ها از تو بیزار می‌جویند و اهل زمین تو را لعنت می‌کنند. دارفنا را اعمار نمودی و داربقا را خراب کردی! در سرای غرور، فریب خوردی تا در سرای شادی خوار شوی!" سپس از آنجا بیرون شد و می‌گفت: الله از علماء عهد گرفته که بر مردم آشکار سازند و پنهان نکنند.

علمای ربانی امروز، یا در سلول‌های زندان به سر می‌برند یا طرد شده‌اند. رسانه‌ها به آنان نزدیک نمی‌شود، یا تحت تعقیب نظام‌های ظالم و سیستم‌های مخابراتی آن هستند. این‌ها همان کسانی هستند که رسول الله صلی الله علیه وسلم در روایت مسلم از ابوهریره درباره‌شان می‌فرماید: «بدأ الإسلام غريباً، ثم يعود غريباً، كما بدأ، فطوبى للغرباء؛ /سلام غریب آغاز شد و دوباره غریب خواهد گشت، پس خوشا به حال غربا.» گفته شد ای رسول الله غرباء چه کسانی اند؟ فرمود: «الذين يصلحون إذا فسد الناس؛ کسانی که آنچه را مردم فاسد می‌کنند اصلاح می‌سازند.» و تعداد اندک‌شان را در روایتی دیگر بیان نموده‌اند: «هم أناس صالحون قليل في أناس سوء كثير؛ ایشان مردمان صالح و اندک در میان انبوهی از مردمان بد، هستند.»

امروزه امت اسلامی نیاز زیادی به این مردان دارند که راه نجات امت را ترسیم می‌نمایند و خودشان در جلو آن حرکت می‌کنند تا وضعیت کنونی را که از حاکمیت ظالم و خبیث به وجود آمده و همه چیز را نابود ساخته، تغییر دهند، و با تلاش برای اعاده خلافت راشده بر منهج نبوت کار می‌کنند تا باعث عزت‌مندی اهل ایمان و طاعت گردیده و اهل شرک و معصیت خوار و زیون شوند. از الله می‌خواهیم که تأسیس را نزدیک سازد؛ زیرا الله بر انجام آن قادر و بر استجابات آن سزاوار است!

مترجم: طه خالد